

EN CORPO E ALMA

[Ildikó Enyedi, 2017]

299

ESTREA EN NUMAX: 27.10.2017 | V.O.S.E. | +16

A testről és a lélekről (2017, 116')

Dirección: Ildikó Enyedi

Guión: Ildikó Enyedi

Elenco: Morcsányi Géza, Alexandra Borbély, Ervin Nagy, Pál Mácsei, Júlia Nyakó, Tamás Jordán

Son: János Köporosy

Montaxe: Károly Szalai

Fotografía: Máté Herbai

Vestuario: Judit Sinkovics

Música: Adam Balazs

Produtoras: Inforg-M&M Film Kft (Hungria)

Distribuidora: Karma Films

Formato de proxección: DCP2K, 2.39:1

Idioma orixinal: Húngaro

FILMOGRAFÍA

Simón el mago, 1999

Tamas y Juli, 1997

Magic Hunter, 1994

Mi siglo XX, 1989

PREMIOS E FESTIVAIS

Berlinalde 2017 (Oso de Ouro ao Mellor filme, Premio FIPRESCI, Premio do xurado ecuménico), Oscar 2018 (Seleccionada por Hungría), Donostia 2017 (Sección Perlas), Sidney 2017 (Mellor filme)

SINOPSE

Dúas introvertidas persoas descubren por casualidade que comparten os mesmos soños cada noite. Abraiados e asustados por este feito, deciden aceptar esta estraña coincidencia e tentan recrear as súas experiencias oníricas na vida real. Unha tarefa complicada, pois canto máis o tentan, máis lonxe parece estar do seu alcance. A pesar diso, os seus torpes intentos derrubarán as súas propias barreiras interiores para acabaren unidos o un ao outro.

«Unha delicada fábula capaz de navegar con soltura no límite de dous universos difusos. Soa lírico, quizais até cursi, pero é así»

Luis Martínez, EL MUNDO

“Eu son Mária, a protagonista, ou mellor dito, funo unha vez”

Comentarios de Ildikó Enyedi

A condición humana

En todos os meus proxectos, a historia é o menos importante. Este filme, como todos os demais, nace a partir dun forte desexo pola miña parte de compartir o meu modo de ver a condición humana, de como vivimos as nosas vidas. Ademais, tamén buscaba mostrar unha vívida e apaixonada historia de amor da maneira menos vívida e apaixonada posíbel.

Como persoa reservada que son, sei o moito que pode haber oculto tras unha fachada plácida e gris. Canta dor, anhelos, paixón, ese é o heroísmo da vida diaria. Mentres camiño pola rúa, reparo nos rostros da xente e sei que mesmo detrás dos que resultan máis aburridos ou estúpidos pode haber algo marabilloso.

Premisa, situacións e preguntas

A idea principal da trama veu de golpe: que pasaría se un día coñeces a alguén que soña as mesmas cousas ca ti pola noite? Que farías? Estarías emocionado ou asustado? Pareceríache divertido, intrusivo... ou quizais romántico? Situacións así, que funcionan como premisa de todo un filme, son o mellor. Son situacións que xeran preguntas cuxas respostas deveses por coñecer, para logo abrir se cadra novas preguntas.

Feridas no posto de traballo moderno

O matadoiro do filme non é simplemente un lugar arcaico e sanguento. É un lugar aséptico, ben organizado e moderno, adscrito a todo tipo de regulacións. É o espello da nosa sociedade occidental. Tras desfacernos (ou case) da relixión como piar fundamental para dar sentido á nosa vida, atopámonos nun momento no que non sabemos como lidar cos intres máis importantes: o nacemento, o amor e a morte. Antes, o ritual, a conciencia de pertencer a un intre sagrado, contribuía a vivir eses momentos dunha forma plena. Ao perder este esquema sólido, a sociedade tratou de dar sentido a estes momentos vitais dunha maneira pragmática. Isto convértenos en meros obxectos. Seino porque dei a luz a tres nenos no hospital. A un deles perdino debido a un erro médico que tivo moito que ver con este pragmatismo inhumano. O mesmo sucede cos animais que vexo chegar ao matadoiro en camións, que non me fan pensar na súa inminente morte, senón na vida que viviron. Unha vida pobre e restrinxida, completamente desprovista da realización da chamada dos seus instintos.

Os meus dous heroes, Endre e Mária, non son só persoas introvertidas. Están feridas por dentro. O seu obstáculo son os sinais que denotan a súa delicada saúde mental. Reaccionan a unha contorna (non xa a do matadoiro, senón a sociedade enteira) que non está feita para eles, nin para ninguén.

Unha gran ferramenta sociabilizadora

Síntome profundamente conectada con este filme. Eu son Mária, mellor dito, funo unha vez. Tras converterme en nai e ter a oportunidade de vivir canda aos meus fillos unha infancia moito menos introvertida da que vivín eu, a miña vida volveuse moito máis relaxada. Son filla única. De nena era miúda, calada e boa nos estudos. Moi mala, porén, para as relacións sociais, horribel para as conversas triviais. Pero, de súpeto, as miñas habilidades comunicativas agromaron da nada. Convertínme nunha líder de maneira natural, sen ser autoritaria, e foime moi ben. Para min, facer filmes é unha ocasión irremprazábel para exercer vida social.

Nunha rodaxe, a xente traballa dun xeito moi interdependente. Percíbese como rapidamente un esquecese dos salarios, dos problemas cotiás e como todo o mundo se concentra a morte nun só obxectivo: crear algo que chegue ao corazón de persoas descoñecidas de todo o mundo. Se tivese que lle explicar a un marciano como funciona a humanidade levaríao a un set de rodaxe. Alí a xente saca o mellor de si, o seu lado máis xeneroso e, á par, efectivo. Todos compartindo co propósito de avivar a imaxinación dalguén. De facer realidade os seus soños.

Publicado en <https://karmafilms.es/>
Tradución: Xan Gómez Viñas

NUMAX

NUMAX, S. Coop. Galega
Concepción Arenal, 9 baixo
15702 Santiago de Compostela
TELF 981 560 250 | www.numax.org

**Abónate
e ven sempre
por**

4,5€

**Faite
NUMAX!**